

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ
Tòa Thánh Tây Ninh

BẢN TIN THẾ ĐẠO

Thông tin - Phổ truyền Giáo Lý Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh

Bản Tin Thế Đạo

Số 52 ngày 27-2-2016

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
(Cửu thập nhứt niên)
Tòa Thánh Tây Ninh

THIỆP MỜI

**Tham dự Lễ Khánh Thành
Thánh Thất San Diego, California
vào ngày 2 & 3 tháng 7 năm 2016**

Châu Đạo California
Thánh Thất San Diego
3204 Clairemont Mesa Blvd.
San Diego, CA 92117

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
Cứu thập nhứt niên
Tòa Thánh Tây Ninh

*****

Hội Đồng Quản Trị & Tộc Đạo San Diego,

Trân trọng kính mời:

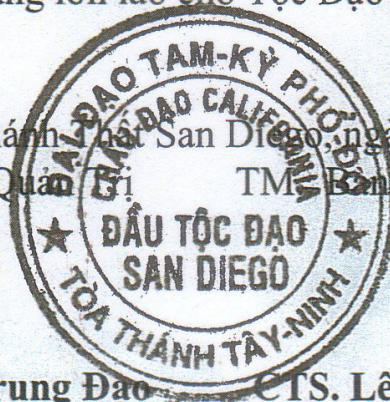
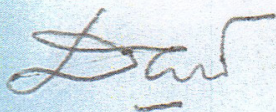
- *- Chư Chức Sắc, Chức Việc và Đồng Đạo
- *- Chư Vị Hiền Tài, HT & HTDP Ban Thế Đạo Hải Ngoại.

Vui lòng dành chút thì giờ quý báu quan lâm tham dự Lễ Khánh Thành Thánh Thất San Diego, California vào các ngày:

- * Thứ Bảy, 28 tháng 5 Bính Thân (DL: 02-07-2016)
- * Chủ Nhật, 29 tháng 5 Bính Thân (DL: 03-07-2016)

Sự hiện diện của Chư Vị để hiệp tâm cầu nguyện Đức Chí Tôn cùng các Đấng, ban bố hồng ân cho Nhơn Sanh trên toàn Thế Giới được an hưởng thanh bình, ấm no hạnh phúc, và cũng là niềm khích lệ vô cùng lớn lao cho Tộc Đạo San Diego của chúng tôi.

Văn Phòng Thánh Thất San Diego, ngày 02-3-2016
TM. Hội Đồng Quản Trị TM. Ban Trị Sự Tộc Đạo

HT. Nguyễn Trung Đạo   **CTS. Lê Quang Giai**
H: (858) 538-6919   H: (858) 693-7259
C: (619) 573-3927   C: (858) 537-7479

CHƯƠNG TRÌNH

*- Thứ Bảy, ngày 28-05-Bính Thân (02-07-2016)

- 06:00 PM : Phần Nghi Lễ
Cúng Tiểu Đàn
Tụng kinh Cầu An:
*- Di Lạc Chơn Kinh,
*- Kinh Cứu Khổ.
- 07:30 PM : Cơm chay thân mật.

*- Chủ Nhật, ngày 29-05-Bính Thân (03-07-2016)

- 07:00 AM : Đồng Đạo tề tựu tại Thánh Thất.
09:00 AM : Tiếp đón Quan khách.
11:30 AM : Buổi Lễ bắt đầu.
- Giới thiệu Quan Khách.
  - Diễn Văn Khai Mạc.
  - Cắt băng Khánh Thành.
  - Trình bày tiến trình thành lập Thánh Thất San Diego.
& Tổ Chức Tộc Đạo San Diego.
  - Cảm tưởng của Quan Khách..
  - Cảm Tạ của Ban Tổ Chức, mời dùng cơm chay và thưởng thức Văn Nghệ.

***“Từ đây nòi giống chẳng chia ba,
Thầy hiệp các con lại một nhà;
Nam, Bắc rồi cùng ra ngoại quốc,
Chủ quyền Chơn Đạo một mình Ta”***

Ngọc Hoàng Thượng Đế.

**Lễ An Vị
Thánh Thất San Diego, California
ngày 29-12-2013
3204 Clairemont Mesa Blvd.
San Diego, CA 92117, USA**

TÂY NINH ĐỒNG HƯƠNG HỘI BẮC CALIFORNIA, HOA KỲ

Chúc Mừng Năm Mới

THAM DỰ TIỆC TÂN NIÊN
MỪNG XUÂN BÌNH THÂN

2016

Chúc Mừng Năm Mới

TIỆC TÂN NIÊN
MỪNG XUÂN BÌNH THÂN
2016

LIÊN LẠC VỚI BAN TỔ CHỨC:

1. TRƯƠNG THỊ VÂN LAN
Phone : (408) 990-5345

2. BS TRẦN MINH KHIẾT
Phone: (408) 205-6379

GHI DANH THAM DỰ:

Để giúp BTC hoàn thành cho buổi tiệc và việc tiếp đón cho chu đáo xin Quý Vị vui lòng ghi danh tham dự càng sớm càng tốt. Chân thành cảm tạ.

Ngân phiếu ủng hộ xin ghi:
"Tây Ninh Đồng Hương Hội
Bắc California"
và gởi về địa chỉ:

45 Via De Guadalupe,
San Jose, CA 95116

VĂN NGHỆ:

Với nhiều tiết mục chọn lọc, vui tươi.

Cung Chúc Tân Xuân

Ban Chấp Hành
Tây Ninh Đồng Hương Hội
Bắc California, Hoa Kỳ

Kính Chúc

Đại Gia Đình Tây Ninh Cali
Quý Cổ Vấn
Quý Mạnh Thường Quân và
Quý Đồng Hương

Năm Mới BÌNH THÂN

**Đồi Đào Sức Khỏe
Trần Trẻ Nghị Lực
Cát Tường Như Ý
Vạn Sự Hạnh Thông**

THƯ MỜI

Ban Chấp hành Tây Ninh Đồng Hương Hội Bắc Cali trân trọng kính mời toàn thể Quý Đồng Hương, Gia đình và Thân hữu đến dự Buổi Tiệc Tân Niên BÌNH THÂN tại:

ĐỊA ĐIỂM

Nhà Hàng Phú Lâm
3082 Story Road,
San Jose, CA 95127

THỜI GIAN

Chủ Nhật,
27 tháng 3 năm 2016
10:00 giờ sáng –
3:00 giờ trưa

ẨM THỰC

Xin yểm trợ \$35
cho mỗi khẩu phần.
(Trẻ em dưới 5 tuổi
được miễn đóng góp)

Xin đồng hương cho
biết phần ăn chay.

Xin cho biết trước
Ngày 15 Tháng 3.

Sự hiện diện của Quý Vị sẽ
là niềm hân diện và khích lệ
lớn lao cho Ban BCH/
Tây Ninh Đồng Hương Hội
Bắc California.

Trân trọng kính mời
TM Ban Tổ Chức
BS Trần Minh Khiết

Hội Trưởng Tây Ninh Đồng
Hương Hội Bắc California,
Hoa Kỳ

THƯ MỜI

San Jose, CA 29-2-2016

Trân trọng kính mời Quý Đồng hương Tây Ninh vùng Bắc California dành chút thời gian quý báu đến dự phiên họp bầu Ban Chấp Hành TNDHH Bắc Cali nhiệm kỳ 2016-2018.

Thời gian: 9.30 giờ sáng ngày Chủ Nhật 13 tháng 3 năm 2016.

Địa điểm: 111 E Gish street, San Jose, CA 95112.

Kính mong sự hiện diện thật đông đủ của quý Đồng hương để cuộc bầu cử đạt được kết quả tốt đẹp và chọn được những người xứng đáng cho tân ban chấp hành.

Thay mặt BCH nhiệm kỳ 2014-2016

Hội Trưởng

(Ký tên)

Trần Minh Khiết

MỤC LỤC

- 1*- Thiệp Mời tham dự Lễ Khánh Thành TT San Diego, CA ngày 2 & 3 tháng 7 năm 2016 . . . . . Trang 01
- 2*- Thiệp Mời tham dự Tiệc Tân Niên Bính Thân 2016 ngày 27-3-2016 của Tây Ninh Đồng Hương Hội Bắc California . . . . . Trang 05
- 3*- Thư Mời tham dự bầu Ban Chấp Hành Tây Ninh Đồng Hội Bắc CA nhiệm kỳ 2016-2018 ngày 13-3-2016 . . . . . Trang 06
- 4*- Nguồn gốc cao cả của con người với Đạo Khổng (HT. Lê Văn Thâm) . . . . . Trang 07
- 5*- Lời Phật dạy về 9 loại người không nên tin tưởng . . . . . Trang 17
- 6*- Những câu nói nổi tiếng của Lão Tử . . . . . Trang 17
- 7*- Sáu (6) kiểu bạn bè tốt nhất đừng nên thân thiết . . . . . Trang 19
- 8*- Cảm Tạ của HT. Nguyễn Thừa Long và gia đình . . . . . Trang 23
- 9*- Phân ưu HT. Lê Hoàng Ry quy vị ngày 10-2-2016 . . . . . Trang 24
- 10*- Phân ưu Phan Thị Bạch Uyên quy vị ngày 19-2-2016 . . . . . Trang 25

NGUỒN GỐC CAO CẢ CỦA CON NGƯỜI VỚI ĐẠO KHÔNG 1

Soạn giả: HT Lê Văn Thêm

Để tìm hiểu nguồn gốc cao cả của con người, Nho giáo hay Khổng giáo đã chỉ rõ Thánh Phàm không khác, cũng có nghĩa là Thiên Nhân tương dữ, Thiên Nhơn hiệp nhất hay phàm phu tức Phật.

Phần thứ nhất bài viết này sẽ trình bày Thánh Phàm không khác, và phần thứ hai sẽ đối chiếu chứng minh Thiên Nhân hiệp nhất hay phàm phu tức Phật.

Thánh Phàm không khác với Khổng giáo.

Khổng giáo hay Nho giáo với phương pháp chứng luận lấy Thiên lý lưu hành làm căn bản, căn cứ vào lý Thái Cực là cái lý duy nhất và tuyệt đối, đã đề ra giáo thuyết “Thiên Địa Vạn Vật đồng nhất thể” cũng có nghĩa là “Thiên Nhân tương dữ” hay “Thiên Nhơn hiệp nhất” tức Trời Người không khác, hay Thánh Phàm chỉ là một chớ chẳng phải hai.

Người xiển dương hay nói đúng hơn là người trung thành với cái lý Thái Cực tức cái lý độc nhất tuyệt đối là Đức Khổng Phu Tử khi Ngài thốt ra câu: “Ngô đạo nhất dĩ quán chi”. Còn những người khai triển cái lý Thái Cực để chỉ rõ Thánh Phàm không khác là những môn đồ của Ngài, trong đó đáng kể nhất là Thầy Nhan Hồi, Tăng Tử, Tử Tư và Mạnh Tử.

Chính Mạnh Tử là vị Thánh Nhân đã chỉ rõ cho Thấy Thiên Nhân hiệp Nhất qua hình ảnh Thánh phàm là một.

Thật vậy, Đức Mạnh Tử tại Tập Hạ - Cáo Tử - Chương Cú Thượng, nơi mục thứ bảy có nói rằng “Trong những năm dư giả, hạng con em nhờ no đủ mà nhiều người trở nên tử tế; trong những năm túng ngặt, hạng con em bị đói khổ mà nhiều kẻ trở nên hung bạo. Chẳng phải tại Trời phú cho họ tánh chất, tình ý khác nhau, mà vì hoàn cảnh nguy khổ nhận chìm cái Tâm lương thiện của họ cho nên nhiều kẻ mới trở nên hung bạo như vậy.

Tỷ như người ta đem lúa mâu, lúa mạch ra mà gieo, rồi lấp đất lại. Đất thì như nhau và người cũng trồng lúa một lượt với nhau nữa. Bỗng nhiên những cây mạ mọc lên rồi tới ngày đông chí, lúa chín một lượt khắp nơi. Mặc dù vậy nhưng số lúa gặt được thì chỗ nhiều chỗ ít. Sở dĩ có khác nhau như thế, đó chẳng phải là do nơi bản chất của hạt lúa mà chính là do những nhơn duyên từ bên ngoài, như chỗ đất này thì béo tốt, chỗ đất kia thì chai phèn, mưa và sương bồi dưỡng mặt này nhiều mà mặt kia thì ít, cộng thêm vào đó là cũng do công phu săn sóc chẳng đồng đều vậy.

Cho nên, phàm những vật đồng loại thì cái bản tánh giống nhau. Tại sao riêng về nhơn loại người ta lại nghĩ rằng bản tánh chẳng tương tự? “Những vị Thánh Nhơn và chúng ta đều là một loại, tức là tâm tính giống nhau hết thảy” (Thánh Nhơn dữ ngã đồng loại giả, Tử Thư- Mạnh Tử, NXB Thuận Hoá, Đoàn Trung Còn 2006, Trang 155). Nói rõ hơn, chính Đức Mạnh Tử qua Tử Thư đã xác nhận là Thánh Phàm không khác, vì vậy mà tất cả mọi người nên nhớ là dù trong hiện tại nhiều người tự thấy mình là phàm phu, nhưng mình phải biết là mình đã có sẵn cái gốc Thánh Hiền, một nguồn

1- Trích quyển “Thiên Nhân Hiệp Nhất” soạn giả HT Lê Văn Thêm, Ban Thế Đạo Hải Ngoại sắp xuất bản.

gốc cao cả cần được làm hiển lộ. Xin được ghi lại tiếp theo sau đây những gì Đức Mạnh Tử đã giảng giải mà vào thời đó vua Tề mới nghe qua cũng đã bàng hoàng.

* * *

Khi nghe Mạnh Tử giảng giải về lương tri, lương năng và lương tâm nói rằng Thánh Nhân và người thường không có gì khác nhau cả vì lương tâm là một ở tất cả mọi người, tức là ai cũng có lương tâm như nhau. Vua Tề nghe vậy bèn sai thuộc hạ theo dõi dò tìm xem coi Mạnh Tử có điều gì khác hơn người không và nếu có thì khác ở chỗ nào?

Mạnh Tử biết việc này nên giải thích rõ hơn rằng “ Ta không có gì khác người cả”. Vua Nghiêu, vua Thuấn cũng giống như mọi người, nào khác chi đâu? (Hà dĩ dị ư nhân tại, Nghiêu Thuấn dữ nhân đồng nhi- Ly Lô Hạ). Với lời giải thích trên đây về Thánh Nhân và người thường không khác chi nhau, ý của Đức Mạnh Tử muốn nói gì, hay muốn ám chỉ cái gì, việc gì? Ông căn cứ vào đâu để mà nói như vậy? Và lời nói của Ông được hiểu và giải thích như thế nào trong Giáo Lý của Tam giáo, đặc biệt nhất là trong khuôn khổ Tôn Chỉ của Khổng giáo.

1-Thánh phàm không khác

Khi bảo rằng Nghiêu Thuấn cũng giống như mọi người nào có khác chi, với ý nghĩa Thánh phàm không khác, Đức Mạnh Tử muốn nói gì?

Hậu thế hầu hết ai ai cũng đều công nhận Khổng Tử cũng như Mạnh Tử là những bậc Thánh Nhân mà theo sự hiểu biết thông thường của người đời thì Thánh Nhân có khác người thường. Thế mà Mạnh Tử lại nói không khác !

Đức Mạnh Tử nói không có gì khác nhau đâu, kể cả những bậc đế vương, thiên tử, thánh nhân như vua Nghiêu, vua Thuấn cũng không có gì khác người thường cả. Đây chính là câu nói đã làm cho vua Tề thắc mắc.

Vua Tề thắc mắc tại sao một bậc Thánh nhân như Mạnh Tử mà lại nói thế. Như vậy là Mạnh Tử nói sai chăng? Sờ dĩ vua Tề nghĩ rằng Mạnh Tử nói sai vì theo vua Tề cũng như bàng quan thiên hạ thì Thánh Nhân chắc chắn là có khác người thường, Bằng có là Nho giáo, hay nói rõ hơn là chính chữ Nho đã chỉ rõ điểm này. Thật vậy, nói chữ Nho, nếu chiết tự và nghiên cứu thì các chữ Nhân, Vương, Thánh được viết theo tượng hình của mỗi chữ hoàn toàn khác nhau, cũng như được giải thích ý nghĩa qua chiết tự khác hẳn nhau:

Nhân 人 - Vương 王 - Thánh 聖

a- Chữ Nhân: (人)

Với tượng hình như một người đang đứng dang hai chân ra (人) để tượng trưng cho tất cả mọi người ở thế gian.

b-Chữ Vương: (王)

Với ba gạch ngang và một gạch sổ thẳng đứng nối liền ba gạch ngang đó (王) biểu thị tượng trưng như sau:

* Ba gạch ngang biểu thị Tam Tài mà trong tam giáo Tam Tài có nghĩa là Thiên Địa Nhân tức là Trời, Đất và Người được tượng trưng bằng ba gạch từ trên xuống dưới. Đây là ba thực thể chính yếu trong càn khôn vũ trụ mà theo đạo Nho là ba hình tượng bao gồm tất cả, đồng thời cũng tượng trưng cho bản thể cao nhất Là Trời, thực thể thấp nhất là Đất và nhân thể trung gian giữa Trời Đất là Người.

* Còn gạch sỏ đứng nối liền ba gạch ngang để lập thành chữ Vương (王) nhằm biểu thị con người sống giữa thế gian nhưng lại nối liền được Trời và Đất, có nghĩa Vương Đế là người Đại diện cho Đất Trời, là biểu tượng cho Đất Trời, mà theo Đông Trạng Thư, một danh Nho đời Lương Hán thì đây là Vương Đạo Thông Tam.

Nói rõ hơn, với một con người sống giữa lòng nhân thế xứng đáng là người, sống với lương tri, lương năng và lương tâm như Đức Mạnh Tử đã giảng giải, sống không hề chao đảo, không thấy hổ thẹn với mình, dưới thì kiên hai chân trụ vững trên đất, trên thì Đức sánh tợ Trời, con người đó mới xứng đáng là Vua, là Vương, là Đế, và có những con người xứng đáng là Vương, là Vua mà không ai phủ nhận được, đó là Vua Nghiêu và Vua Thuấn.

Vua Nghiêu và Vua Thuấn là những vị Đế Vương đã hành xử bổn phận mình xứng đáng với chữ Vương (王) tức thông được Tam Tài Thiên Địa Nhân, trên không thẹn với Trời, dưới không hổ với Đất, và ở giữa là Nhân tức là tự mình xứng đáng với mình, coi mình như mọi người, và vì lòng nhân, vì nhơn nghĩa đại đồng, vì vị tha vô vị lợi mà mình chỉ biết phục vụ cho mọi người thôi. Con người với lương tri, lương năng và lương tâm như vậy, đức độ tợ Trời Đất, trên thì như Trời che, dưới thì như đất chở, con người đó mới xứng đáng với chữ Vương, và con người đó mới xứng đáng làm Vua. Đây là chữ Vương theo chữ Hán, hay là bổn phận và nhiệm vụ của người làm Vua theo quan niệm của Nho giáo, Khổng giáo, một quan niệm một chữ viết mà bất cứ ai thực hành được, thực hiện thông Tam Tài được thì người đó xứng đáng cho mọi người tôn sùng kính bái.

Ngày nay, nhiều người có đạo thường hay hành trì lễ nghi bái lạy, mà trong việc bái lạy, nhiều người có lẽ chưa hay biết là mình đang hành hạnh thông Tam Tài. Thật vậy khi bái lạy, đúng là người đang hành hạnh thông Tam Tài. Người bái lạy chấp hai tay lại đưa lên trán khấn vái. Khi khấn vái thì ngoài việc cầu khẩn van xin, người vái lạy còn cố thông công, tiếp xúc với chư Thiên, đến Trời Phật tức cố đưa tâm hồn mình đến chư Thiên, đến Trời Phật mà mục đích không gì khác hơn là tâm nguyện thể nhập được với Trời Phật, nói rõ hơn là hội nhập tâm hồn mình với Phật với Trời.

Rồi khi cúi lạy xuống, đầu sát đất, đó là thể nhập với đất, mà nếu thể nhập được với đất thì người bái lạy đã là một vị Thánh, một vị Bồ Tát tại thế rồi.

Tại sao lại nói như vậy? Tại sao lại nói thể nhập được với đất thì đó là Thánh, là Bồ Tát? Tại vì không phải dễ gì thể nhập tâm hồn mình cũng như sắc thân mình với đất được đâu. Nói rõ hơn là không phải dễ làm đất đâu. Không phải ai ai cũng có thể làm đất được.

* * *

Thật vậy, chúng ta thường nghe nói “Trời che, đất chở”. Đất chở có nghĩa “đất là nơi để mọi người sống trên đó, dậm đạp trên đó, khắc nhổ lên đó, thế mà đất vẫn luôn luôn âm thầm im lìm gánh chịu, nhận lấy tất cả, không hề oán than, không hề phản ứng, không trách móc, chẳng giận hờn. Đất dung chứa tất cả mọi người, chuyên chở tất cả mọi người, làm vừa lòng tất cả mọi người. Dù con người

có đào xới, đục khoét đất cũng không than. Dù con người có đập, có đá, có nện, có cào, đất cũng không oán. Đất còn đùm bọc luôn tất cả những nắm xương tàn mà thể nhân sau khi lià đời đã đem chôn cất. Nói khác hơn, đất che chở, chịu đựng, đùm bọc, nhận lãnh tất cả. Tất cả đau thương, hôi thúi, bản thối, dập bầm, trái oan đất đều âm thầm nhận, âm thầm thấm thấu mà chẳng một chút kêu ca, một lời oán trách. Cái đức độ của đất quá lớn, cái hạnh của đất quá cao vì thế mà trong động tác bái lạy, người lạy cúi đầu sát đất là để thể nhập với đất, để học lấy cái đức của đất, tập lấy cái hạnh của đất, vui lòng thọ lãnh mọi điều ngang trái đau thương, vui vẻ âm thầm ôm lấy chướng duyên oan nghiệt, không buồn, không giận, mà cứ nghĩ đây là lúc mình giải oan, là lúc mình trả quả hay là mình đang xử kỷ vị tha, yêu thương, từ bi, đùm bọc, sẵn sàng để phục vụ Vạn Linh.

Nói tóm lại khi lạy thì ngoài tâm báo đền ơn đức, hay ngoài việc nguyện niệm van xin, người tu còn hạnh hạnh thông tam tài. Đó là ở trên thì cố thông công, thể nhập chư Chơn Linh, chư Thiên, với Trời, với Phật được thì cố thực hiện cái Đức quá cao cả, là hành cái hạnh nhẫn nhục, đùm bọc thứ tha quá sâu rộng của đất. Thực hiện được cái Đức kia của Trời, hành được cái hạnh kia của đất như vậy đâu phải là việc dễ làm. Vậy thì người có tâm tu nên cố gắng! Có chỗ được như đất thì cũng nên cố dụng tâm tu che được như Trời. Người ta chỉ cần làm được như đất thì quả mãn công viên và yếu chỉ của việc lễ lạy không gì khác hơn là thông tam tài cho công viên quả mãn. Đây là cách tu “Thiền Quán” và “Thiền Chỉ” là một trong những giáo pháp của Đạo Cao Đài với giáo lý “Tùng Tướng nhập Tánh” và Thiền trong Tứ đại oai nghi, một pháp Thiền mà Lục Tổ Huệ Năng cũng không làm khác.

* * *

Đến đây xin trở lại chữ Vương (王) trong Nho Tông để luận bàn về chữ Thánh (聖).

Theo Nho Tông, hay theo Khổng giáo thì một khi đã là Vương, là Đế thì Đức phải sánh tợ Phật Trời, phải che chở cho chúng sanh, cho muôn dân như Trời che, phải chống đỡ hay lo lắng cho muôn dân như đất chở, như thế mới đúng danh phận là Vương, một chữ được dùng trong chữ Nho để làm nền cho chữ Thánh.

c- Chữ Thánh (聖)

Với chữ Vương đứng dưới làm nền, trên chữ Vương lại còn có chữ Khẩu (口) là miệng, và chữ Nhĩ (耳) là tai. Như vậy chữ Thánh trước nhưt với căn bản là chữ Vương thì trên chẳng khác nào Trời che, dưới thì cũng như Đất chở đối với mọi người.

Chẳng những thế, Thánh còn hơn Vương ở chỗ là nó có cả Khẩu và Nhĩ, tức tai và miệng đều viên thông, mà chỉ riêng chỉ có Nhĩ căn viên thông thôi (tai) thì đắc Quán Thế Âm Bồ Tát của Đạo Phật mà cũng là Đấng Nhị Trấn Oai Nghiêm của Đạo Cao Đài, đã là Bồ Tát rồi nếu không nói là một vị Cổ Phật.

Như vậy tóm lại qua chiết tự các chữ Vương và Thánh thì những vị Thánh đang sống ở thế gian như vua Nghiêu và vua Thuấn đức độ được sánh như Bồ Tát, nhưng tại sao Đức Mạnh Tử lại nói chẳng khác người thường. Đức Mạnh Tử nói như vậy trong ý nghĩa nào và nhằm mục đích gì? Căn cứ vào đâu mà Đức Mạnh Tử lại nói như vậy?

Xin trước tiên được trình bày Đức Mạnh Tử căn cứ vào đâu mà nói như thế và tiếp theo đó sẽ giải

rõ ý nghĩa và mục đích.

2- Căn Bản của lập luận Thánh Phạm không khác.

Căn cứ vào đâu mà Đức Mạnh Tử nói Thánh Phạm không khác tức Thánh Nhân cũng giống như mọi người thường.

Như chúng ta đã biết Mạnh Tử là học trò của Tử Tư, mà Tử Tư tức Khổng Cấp tác giả quyển Trung Dung mà cũng là cháu đích tôn của Đức Khổng Phu Tử.

Khi nói Thánh Phạm không khác, Đức Mạnh Tử đã theo đúng tông chỉ của Khổng giáo, qua lời dạy của Đức Khổng Phu Tử là “Ngô đạo nhất dĩ quán chi” được hiểu là “phù đạo nhất nhi dĩ hỹ” nghĩa là Đạo của Ngài nhất quán chỉ có một mà thôi.

Chỉ có một mà thôi, đây là chân đế đã làm nền cho tông chỉ không riêng gì Khổng giáo mà cả Tam giáo đã có từ trước. Còn ngày nay một tôn giáo là Đạo Cao Đài được hình thành tại Việt Nam với tông chỉ “Tam giáo quy nguyên” đang hiện dương cái lý “Nhất” qua việc thờ Thánh Tượng Thiên Nhân với một con mắt thì cũng chỉ có một mà thôi. Nói rõ hơn, Tam giáo Nho Thích Lão trước kia cũng như tôn giáo Cao Đài trong hiện tại, với tất cả tinh túy giáo lý, với tất cả pháp tu dù rằng có thiên kinh vạn quyển nhưng tất cả đều không đi ra ngoài cái lý “Nhất là Một”.

“Một” là cái lý cao siêu nhất trong giáo lý Tam giáo mà cũng là của tôn giáo Cao Đài hiện tại. Người đời nói chung, cũng như nhiều người tu nói riêng, chỉ vì không chịu khó đi cho tới, và đạt cho đến cái lý này nên cứ chẻ chia phân biệt, tranh đua hơn thua, phân chia cao thấp, phê bình chỉ trích, tông này chẳng đồng ý với tông kia, chi này chê bai phái nọ . . v. . v. . Đó chẳng qua là vì chưa thấu rõ cái lý “Nhất là Một”, hoặc có hiểu ít nhiều về Thánh hiền và chư Phật Bồ Tát đã có nói trong các kinh Tam giáo, nhưng mãi đến ngày nay chưa được phát triển hay xiển dương đúng mức, chưa được tìm hiểu tận tường, chưa thâm thấu và tâm chứng nhằm giúp đỡ không những cho Việt Nam, cho riêng vùng Đông Nam Á mà còn cho toàn thể thế giới đại đồng ngày nay đã là năm châu họp chợ, để có thể mau chóng thấy được cái chân lý hiển nhiên và cao siêu nhất của vũ trụ đất trời, để từ đó phát triển tình thương, lòng nhân ái hay bác ái làm cái nền, cái lý, cái phương pháp, cái phương tiện và là cái mục đích phải đạt đến. Đó là cùng nhau đưa tất cả nhân loại chung sống hòa bình tránh khỏi chiến tranh nhờ vào cái lý Nhất.

Xin được trình bày cái lý “Nhất” tức chỉ có “Một” khi tìm hiểu về Thiên Nhân của Đạo Cao Đài. Riêng ở đây xin trở lại cái lý “Một” của Khổng giáo mà các đồ đệ của Ngài là những Nho gia dùng để dạy người đời.

Để dạy người đời tu tập theo đúng tông chỉ Phối Thiên của Đức Khổng Phu Tử, đồ đệ thân tín và tâm đắc của Ngài là Thầy Nhan Hối, một bậc tiền bối của Đức Mạnh Tử cũng đã nói

“Thuần là ai, ta là ai, bất cứ ai theo Đạo mà làm, mà tu, thì cũng đều Phối Thiên được cả”.(Thuần hà nhân giả, dư hà nhân giả, hữu vi giả diệc nhược thị – Đằng Văn Công - Thượng).

Còn với Nho gia thì khi vua Tề Cảnh Công muốn tìm hiểu vì sao lại bảo Thánh phạm không khác tức Thánh phạm cũng chỉ “Một” mà thôi thì Nho gia Thành Nghiễn bèn bảo với nhà vua rằng “Thánh hiền là trượng phu, ta cũng là trượng phu, ta sợ gì mà không được như Thánh hiền” (Bi trượng phu giả, ngã trượng phu giả, ngô hà úy bỉ tai. – Nho giáo Trần Trọng Kim, quyển thượng, trang 196).

Tóm lại, những lời dạy trên đây của Đức Khổng Phu Tử, của Thầy Nhan Hôi, của Đức Mạnh Tử và của Nho gia Thành Nghiênn xác nhận rằng với Khổng giáo thì “Thánh phạm không khác”. Không khác ở đây được hiểu và giải thích với mục đích có phải chăng chẳng ngoài Tông chỉ Phối Thiên hay Thiên Nhân Hiệp Nhứt.II

3- Đức Mạnh Tử giải thích Thánh Phạm không khác

Đức Mạnh Tử nói Thánh phạm không khác và Ngài giải thích như sau:

Trong Tận Tâm Thượng Ngài bảo rằng “Vạn vật giai bị ư ngã hỹ, phản thân nhi thành lạc mạc đại yên” nghĩa là nơi con người, ta có đủ tất cả. Thánh phạm, Trời người, Vạn vật đều có đủ.(Vạn vật giai bị ư ngã hỹ). Chỉ cần ta sống theo lương tri, hành với lương năng, đừng gây vọng niệm, đừng tạo vọng tâm, không chạy theo vọng trần và đừng sống trong vọng thức để làm phạm phu, mà chỉ cần ta quay trở về nơi chơn tâm ta, hoàn thành con người ta, mà hoàn thành cũng có nghĩa là hoàn thiện, hoàn toàn hợp nhất với chân lý, nói rõ hơn là hợp nhất với Thiên Lý, với Thiên Mệnh, với Thiên Lương, với bản tính và lương tri, như vậy là phạm sẽ trở về với Thánh, và Phạm Thánh cả hai cũng là ta, không có gì khác nhau cả (phản thân nhi thành lạc mạc đại yên). Nói khác hơn Đức Mạnh Tử muốn bảo rằng Thánh Nhân là bậc “hoàn toàn” trong vạn vật. Còn ta thì ta cũng có đủ tất cả những gì là tinh túy của vạn vật, nghĩa là những gì trong sáng, tốt đẹp, cao cả của vạn vật cũng đều có đủ nơi chúng ta. Chỉ cần ta tự biết xét mình để thấy rõ mình, chỉ cần ta hồi tâm, tu dưỡng, phục hưng lại cái tinh túy đó thì ta không còn cần phải tìm đâu xa mà sẽ thấy rõ ta với Thánh nhân là đồng một thể vậy.

Để giải thích rõ ta với Thánh nhân đồng một thể như trường hợp ta với Nghiêu Thuấn nào có khác chi nhau, lời dạy của Đức Mạnh Tử được giảng luận như sau: Dấu cho vua Nghiêu và vua Thuấn là bậc Thánh nhân nhưng cũng bảm thụ một lý, một khí, tức là cũng đồng một tâm, một thân như tất cả mọi người, nào có khác chi ai. Chỉ có một điều là những bậc ấy giữ được cái khí hào nhiên là cái tánh khí, cái bản tính do Thiên Mệnh, tức cái mà Trời ban, nói rõ hơn là cái chánh tâm cái lương tâm hay cái chân tâm như nói theo Khổng giáo hay Phật giáo đó mà thôi! Vậy, nếu ai cũng giữ được cái tâm như thế hay tu để trở về được với chánh tâm hay chân tâm như thế thì chắc chắn là chẳng khác gì các bậc ấy. Đây là cái thấy cái biết có thể giúp cho con người lúc nào cũng có thể nghĩ đến cái bản thể hoàn hảo của mình giúp cho mọi người có lòng tự tin rằng mình có thể hay hơn, tốt hơn được, mình có thể thăng hoa được. Một khi con người có đủ lòng tin như vậy thì vật dục u trệ tức cái phần mê lầm, vô minh sẽ biến cải và biến dạng đi và cái phần quang minh sáng sủa, tinh thức, giác ngộ càng ngày càng phát triển ra, đưa đến thăng hoa thì phạm phu và Thánh nào có khác chi, chỉ một chớ chẳng hai.

Đi xa hơn một bước nữa với tông chỉ “Ngô đạo nhất dĩ quán chi.” Để minh chứng Trời Người (Dieu et Humanité) không khác, hay Phạm Thánh chỉ là Một chớ chẳng hai, Đức Mạnh Tử lại nói thêm rằng “Thể hữu quý tiện, hữu tiểu đại, vô dĩ tiểu hại đại, vô dĩ tiện hại quý. Dưỡng kỳ tiểu giả vi tiểu nhân, dưỡng kỳ đại giả vi đại nhân” ý nói sở dĩ có tiểu nhân hay đại nhân tức quân tử, có phạm phu hay Thánh là chỉ vì trong thân tâm của con người có phần quý mà cũng có phần tiện, có phần lớn mà cũng có phần nhỏ, có phần cao mà cũng có phần thấp. Vậy nếu ai cứ nuôi phần hèn mọn, phần nhỏ, phần thấp, phần tiện thì làm tiểu nhân, cũng như bất cứ ai chạy theo vọng trần vọng thức và sống với vọng niệm, vọng tâm thì người đó luôn luôn sẽ là phạm phu. Còn ai nếu biết nuôi phần lớn, phần quý, phần cao cả thì người đó sẽ là đại nhân, sẽ là quân tử, cũng giống như bất cứ thường

nhân nào mà biết thông tam tài, tức dung thông được Thiên, Địa, Nhân, huyền đồng được với Trời Đất nghĩa là có cái lý, cái khí, cái tâm, cái tác ý, cái hành xử như Trời che Đất chở, thương yêu và phụng sự tất cả mọi người, và hơn thế nữa còn được nhĩ căn viên thông, tức cái nghe thanh tịnh, tánh không và tú khẩu (□) là cái miệng chuyên chỉ nói điều thiện, điều lành, không nói láo, nói thêu dệt, nói đâm thọc, nói lời độc ác, người như vậy thì dù bên ngoài sắc tướng phàm phu vẫn giống như mọi người nhưng tánh khí thì đã hoàn toàn là Thánh rồi, nghĩa là Tánh đã đồng với Mệnh và Mệnh lại đồng với Thiên (Trời) mà Khổng giáo gọi là Phối Thiên, Lão giáo cũng gọi là Phối Thiên hay Phản Phục Huyền Đồng.

Nói rõ hơn, theo Đức Mạnh Tử viết trong Cáo Tử Thượng thì mỗi con người ai ai cũng có cái Tước của Trời ban và cái Tước của người cho (hữu thiên tước giả, hữu nhân tước giả). Với những cái được Trời phú và người ban cho ta đó, nếu ta biết gây dựng lấy cái lớn là đại nhân hay Thánh nhân thì cái nhỏ là tiểu nhân hay phàm phu sẽ không lấn lướt lên được. Nói như thế có nghĩa là phàm phu cũng đó mà Thánh nhân cũng đó, cũng như Vạn Vật Đồng Nhất Thể tức là Một chứ chẳng phải hai. Vấn đề quan trọng là con người phải biết làm sao giữ cho được cái lớn mà bỏ đi cái nhỏ, giữ lấy cái cao thượng mà bỏ cái hạ tiện để “Siêu Phàm Nhập Thánh” mà muốn siêu phàm nhập Thánh thì trong Khổng giáo có một câu chuyện như sau được gọi là câu chuyện Núi Ngưu Sơn.

* * *

4- Câu chuyện Núi Ngưu Sơn

Chuyện kể rằng xưa kia ở trên núi Ngưu Sơn có cây hoa trái rất rườm rà tươi tốt. Ngặt một nổi núi này lại ở vào một nước lớn, đất rộng người đông và vì kẻ sinh nhai, vì sự sống còn nên ngày ngày con người cứ lần lượt đến Ngưu Sơn dùng búa rìu chặt phá, đốn cây, lấy củi. Thế thì cỏ cây hoa lá ở trên núi Ngưu Sơn nào còn làm sao tốt đẹp được. Núi bị trơ trụi xác xơ là vì cây cối đã bị chặt rụi hết cả rồi.

Mặc dù vậy, nhờ nghỉ ngơi, nhất là nắng mưa trời đất tưới vào nên sau đó cây cối cũng sinh sôi trở lại và đâm chồi nảy lộc. Thế nhưng cũng chỉ vì số chồi lộc non xanh tươi tốt này mà trâu bò dê nai lại tìm đến phá hoại, cứ tiếp tục ăn và ăn sạch cả khiến cho ngày nay núi phải hoàn toàn trơ trụi.

Có một người thấy núi trơ trụi lại bảo rằng núi ấy không mọc cây được. Nói như thế có thật đúng không?

Có phải đúng là núi ấy không mọc cây được hay không?

Há có phải cái bản thể, cái tính của núi ấy là trơ trụi hay sao? Là như thế hay sao?

Núi bị trơ trụi vì cây bị chặt còi cọc, chồi lộc xanh tươi, ngày đêm bị trâu dê nai gặm nhấm chẳng còn gì. Nếu cứ dùng búa rìu để đốn chặt hết tất cả cây, nếu cứ lừa trâu bò đến để gặm nhấm tất cả chồi lộc thì núi còn làm sao xanh tươi được, còn làm sao mà đẹp đẽ được nữa.

Con người ta cũng vậy.

Theo sách Lễ Ký, Lễ Vận IX của Nho giáo thì con người là một sự phối hợp của đất Trời, mang sẵn trong mình cái đạo đức của Trời đất. Con người là sự giao hợp giữa âm dương, là một sự tụ hội của Thánh Thần, là cái tinh khí của ngũ hành (Nhân giả kỳ thiên địa chi đức, âm dương chi giao, Thánh

Thần chi hội, ngũ hành chi trí khí giả).

Mặc dù vậy, mặc dù con người là cái đực của đất Trời, nhưng nếu không biết “khử nhân dục để tồn Thiên Lý” tức trừ bỏ đi những cái ham muốn thấp hèn để làm hiện lộ ra cái bản thể thánh thiện cao siêu, tức cái bản thể Trời sẵn có nơi mình thì cái thân ô trọc trần ai này sẽ chẳng khác nào như núi Ngưu Sơn kia bị búa rìu chặt đẽo, trâu dê nai đê nát tro trụi mà thôi.

Xin đừng nói bản chất núi Ngưu Sơn là như vậy. Đừng nói bản chất núi Ngưu Sơn là tro trụi. Núi Ngưu Sơn tự ngàn xưa đứng giữa Trời Đất vẫn là một ngọn núi xanh tươi, tốt đẹp, um tùm. Chỉ tại vì người ta không biết bảo vệ nó, mà lại cứ tàn hại, phá hoại nó cho nên nó mới tro trụi như bay giờ, chớ bản chất nó nào phải là núi không cây. Bản thể của nó nào có phải là một ngọn núi tro cành trụi lá.

Hình ảnh của núi Ngưu Sơn cũng chẳng khác nào hình ảnh của con người chẳng biết hay chẳng được bảo vệ vậy. Nếu con người chẳng chịu khử nhân dục để tồn Thiên Lý, không chịu dưỡng tánh tồn tâm, tri túc thiểu dục, mà cứ lo chạy theo cái đam mê vật chất, cái ham muốn thấp hèn, để làm mất đi cái Thánh tâm, cái Phật tánh là cái Tánh Trời sẵn có của mình thì cũng chẳng khác nào như núi Ngưu Sơn kia bị búa rìu thẳng tay chặt đẽo và trâu bò dê nai tàn phá cho tan hoang hết vậy.

Không giáo hay Nho giáo nói rõ rằng con người ai cũng có Mệnh, là cái nguồn gốc, cái dòng dõi sang cả của mình. Cái Mệnh này nếu còn ở nơi Trời thì gọi là Thiên và khi Trời phú cho người thì gọi là Mệnh. Người nhận Mệnh của Trời để sống ở trần gian thì mệnh đó được gọi là Tánh. Tánh là bản thể và một khi bản thể này được đem ra để ứng cơ tiếp vật thì được gọi là Tâm.

Nói rõ hơn theo Không giáo hay Nho giáo Tánh là bản thể, Tâm là dụng, có nghĩa Tâm là Tánh, Tánh là Mệnh mà Mệnh là Thiên Lý, là Trời. Như vậy nói tóm lại và nói rõ hơn, Tâm với nghĩa là Chánh Tâm hay Chân Tâm của ta là Mệnh của Trời ban vậy.

Biết cái Tâm của ta có bản thể là Tánh, mà Tánh là do Mệnh, và Mệnh có nghĩa là Thiên Ly ừtức từ Trời, vậy để cũng như Trời, giữ cho được cái bản chất của Trời thì ta phải giữ cái Tâm cho ngay chánh.

Muốn giữ cái Tâm cho ngay chánh thì phải giữ cái Tánh cho hoàn toàn tỉnh thức, sáng suốt, luôn luôn giác ngộ, cũng có nghĩa là luôn luôn phải thấy đúng cái sự that của Ngã và Pháp tức con người của ta cũng như mọi sự vật quanh ta. Ngoài ra nhất động nhất tịnh còn phải tùy thuộc theo cái Mệnh tức cái Thiên Lý tự nhiên. Thực hành được như vậy tức là tu, luôn luôn kính Trời, thờ Trời, theo Trời để được trở về Trời, ở trên Trời, hay là phối hợp với Trời mà Không giáo gọi là Phối Thiên đó vậy.

Nói rõ hơn, tu là để giữ lấy cái Tâm, làm cho sáng cái Tánh, và làm như vậy là theo đúng cái Mệnh của Trời, tức là giữ được cái Thiên Lý là cái Tánh của Trời vậy.

Con người giữ được Tánh Trời (Thiên Mệnh chi Tánh) cũng có nghĩa là Trời Người không khác, phàm Thánh chẳng rời nhau. Vậy có sao chẳng chịu làm Thánh mà cứ mãi mê đeo đẳng làm phàm, trong khi biết rõ đã sẵn có một sự phối kết, một sự tương quan, một sự liên hệ chặt chẽ giữa phàm và Thánh, giữa Trời và Người.

* * *

Sự tương quan hay sự liên hệ giữa Trời Người, nói rõ hơn là sự phối kết giữa phàm Thánh, Trời Người đã được nói đến trong Nho giáo hay Khổng giáo, rõ nhất là trong Tứ Thư và Ngũ Kinh, Trung Hoa ngữ thiên niên hi, quyển 3, chương Lão Tử trang 229 có nói “Dịch, Thi, Thư đa ngôn Thiên, ngôn Thần, ngôn Thượng Đế. Đại thể ngôn chi: kỳ ngôn bản thể thời viết Thiên, kỳ ngôn chủ thể vạn vật thời viết Thần, viết Đế . . . v . . . v. “ nghĩa là Kinh Dịch, kinh Thi, kinh Thư đều nói đến Thượng Đế, đều nói về chủ thể của muôn loài vạn vật qua chữ Đế tức là Trời, và Nho giáo hay Khổng giáo với thuyết “Thiên Nhân tương dưỡng” hay “Thiên Nhân hợp nhất” chủ trương rằng Trời Người hay Thánh phàm nào có khác chi nhau.. Chủ trương này của Nho giáo hay Khổng giáo xác nhận sự quan hệ thắm thiết giữa phàm và Thánh, Trời và người, nghĩa là trong người có Trời, cũng như trong phàm có Thánh.

Nói rõ hơn, theo sách Nho giáo của Trần Trọng Kim quyển hạ, trang 137 và 103 thì con người sở dĩ có là do Mệnh của Trời, “Trời phú cho gọi là Mệnh, nắm lấy ở ta gọi là Tính hay Tánh” mà danh nho đời Tống là Thiệu Khang Tiết gọi Mệnh đó gọi là Thiên Lý và Thiên Lý này khi đến với người, ở tại người thì được gọi là Tính vậy.

Căn cứ theo Thiệu Khang Tiết thì trong Tính có Tĩnh và Tĩnh là cái phản động, cái đối lại với Tính. Tính là Thần mà Tĩnh là qui, có nghĩa Tính thì tinh anh sáng suốt, ngay thẳng, trọn lành, còn tĩnh thì u minh, qui quái, mờ tối, luôn luôn bị khói bụi trần hoàn bao phủ.

Như vậy để trở về với nguồn gốc cao cả của mình, con người cần phải Phục Tính, tức là phải quay trở về với cái nguyên tính của mình. Một khi phục lại nguyên tính rồi thì tự mình sẽ minh mẫn, thông đạt, sáng suốt mà chữ Nho gọi đó là đã: “Khử nhân dục, tồn Thiên Lý” tức “Phản bản hoàn nguyên” cũng có nghĩa là quay về hay phục hồi Thiên Lý, phục hồi cái Mệnh của Trời, của Thượng Đế mà Tứ Thư là sách Đại Học và Trung Dung đều có dạy rất rõ.

Trong sách Đại Học chương thứ 10, tiết thứ 5 có nói về Thượng Đế tức Trời và trong sách Trung Dung với câu “Thiên Mệnh chi vị tính” ngay tại đầu chương 1 cũng xác nhận tính nơi con người là do từ Mệnh của Trời tức là Thiên Mệnh hay tính bản nhiên nó luôn luôn tìm ẩn ở trong mỗi một con người. Như vậy điều quan trọng là con người phải cố gắng làm sao phục hồi lại được cái Thiên Tính ấy để không còn bị phiền não, khổ đau, trôi lặn với kiếp sống phàm phu, đua tranh giành giật bởi cái “Khí chất chi tính”, mà nên “Phản Thân nhi thành” như nói theo Khổng giáo, “Hồi đầu thị ngạn”, như nói theo Phật giáo “Hồi quang phản chiếu”, như nói theo Cao Đài giáo để quay trở về với “Thiên địa chi tính” là cái tính thọ bẩm từ Thiên tính, tức cái tính có nguồn gốc thiêng liêng, có giá trị vô biên của mình, là cái gốc của dòng dõi sang cả của mình, hay nói rõ hơn đó là bản thể chân thật của mình, một bản thể có ngọn nguồn từ Trời Phật, tiềm tàng ngay tự tâm thân mà từ lâu mình vẫn tưởng là cách xa mình lắm. Mình cố đi tìm, cố đi kiếm, có ngờ đâu bản thể ấy lại đang âm thầm ẩn tàng nơi mình mà từ lâu vì khói bụi trần ai che lấp mà mình đã quên mất hẳn đi. Vậy giờ đây nhớ lại, được nhắc lại dòng dõi cao sang của mình, mình phải làm sao cố phục hồi cho bằng được hầu Thiên Nhơn (Dieu et Humanité) Hiệp Nhứt.

Phải phục hồi cho được phần Thiên tính đã từ lâu bị cát bụi trần hoàn bao phủ thì mình mới có thể sống một cuộc đời hoàn toàn an nhàn, thanh thoi tự tại dù ngay giữa cõi thế gian trần tục này. Phục hồi được như vậy là tự ta, ta đã hoàn thành được đại cuộc lập ngôn, lập công, lập đức, vì ta đã hoàn tất được đại nghiệp Thiên Nhơn Hiệp Nhứt (Dieu et Humanite’).

Kết Luận

Để kết luận chương này, có một điều cần nhắc lại và cần được ghi nhận, đó là với Khổng giáo hay Nho giáo, qua Tông chỉ Phôi Thiên, thì Trời Người không khác, có nghĩa là “Thiên Nhân tương dữ” và cũng là “Thiên Nhân hiệp nhưt”. Nói như thế có nghĩa là con người ai ai cũng có hai mặt hay hai tính. Một là tính phàm tức “Khí chất chi tính” hai là tính Trời tức “Thiên Mệnh chi tính”.

Tính phàm, đó là lục dục thất tình tham, sân, si, mạn, nghi, tà kiến, hi, nộ, ái, ố, dục, còn tính Trời đó là Thái Cực (Dịch, Hệ Từ), Minh Đức (Đại Học I) hay Lương Tâm cũng là Đạo Tâm (Kinh Thư, Đại Vũ Môn 15) mà Mạnh Tử gọi là Xích Tử chi Tâm (Mạnh Tử, Ly Lâu Hạ, 12) và Đức Hộ Pháp nói rõ ra rằng “Con nít sơ sinh nó chỉ sống với Chơn Linh mà thôi.”

Đức Mạnh Tử đã từng nói: “Tân kỳ tâm giả, tri kỳ Tính dã. Tri kỳ Tính tức trí Thiên hĩ”, còn các danh Nho đời Tống trong đó có Trình Hạo với Tống Nguyên Học Ấn quyển 13 trang 12 và quyển 15 trang 2 cũng đã nói như sau: “Thiên Nhơn bản vô nhị” tức Trời Người là một cũng có nghĩa Thiên Nhơn Hiệp Nhưt, mà “Nhất nhân chi tâm tức Thiên Địa chi tâm”, đã được sách Trung Dung, một bộ sách nói về Đạo Trời, ý tứ rất cô động, cao siêu, có thể nói tinh túy của đạo Nho hay Khổng giáo dạy cách Phôi Thiên, làm Trời, làm Phật, phần lớn đều nằm trong bộ sách này, cũng đã dạy rõ là “Tu tri nhân, bất khả bất tri Thiên” tức biết người ắt phải biết Trời, với ý nghĩa là trong mỗi một con người, tất cả đều có phàm và Thánh, cũng như có Trời và có Phật. Phật Trời nào có xa chúng ta, chỉ ta cố xa Trời Phật đó thôi.

“ Ngày nay, ít người đọc sách Nho hiểu được rằng tính con người chính là Thái Cực, thật là vạn hảo. Con người không biết chuyện đó, chính vì xã hội đã làm cho họ sai lầm mà thôi.”²

Nói rõ hơn, con người ít có ai biết được rằng chính mình vốn là Thánh, là Trời, là Phật mà muốn trở về với bản thể đó thì trước tiên con người phải học để thực hành cái hạnh của đất đã được trình bày ở trên với đạo Nho hay đạo Khổng, và cũng được chỉ rõ trong đạo Phật khi Đức Phật Thích Ca dạy La Hầu La lúc ấy vẫn còn là một Sa Di.

Đức Phật nói với La Hầu La rằng: “Này Lahula, con hãy học hạnh của đất. Dù người ta có đổ rải lên đất những thứ tinh sạch và đẹp đẽ như hao, nước thơm và sữa thơm hoặc người ta đổ lên đất những thứ dơ dáy, hôi hám như phân, nước tiểu và máu mủ hoặc người ta khắc nhỏ xuống đất, tiểu tiện xuống đất thì đất cũng tiếp nhận tất cả những thứ ấy một cách thản nhiên, không vui vẻ mừng rỡ và cũng không chán ghét tủi nhục.”³

Tóm lại, học hỏi và tu trì để thực hành được cái hạnh của đất là bước đầu để con người đi từ phàm đến Thánh. Còn muốn trở về với bản thể Chư Thiên hay Phật thì Đức Khổng Phu Tử cũng có dạy rất rõ trong sách Luận Ngữ qua mối Đạo Nhân, xin được trình bày trong “Con đường Tu của người Cao Đài” ở phần “Đạo Cao Đài Nho Tông chuyên Thế” đi từ Nhơn Đạo đến Thiên Đạo hay Phật Đạo.

2- *Bác sĩ Nhân Tử Nguyễn Văn Thọ, Vạn Vật đồng nhất thể, NXB Nhân tử Văn, USA 2002, trang 188.*

3- *Kinh Majjhima Nikaya trang 62, 147, Tăng A Hàm trang 17-1 và Giáo La Hầu La-Tiểu Kinh, Trung A Hàm trang 200.*

Lời Phật dạy về 9 loại người không nên tin tưởng

Trong cuộc đời này, bạn sẽ hội ngộ rất nhiều người, gặp gỡ rất nhiều gương mặt. Có người thân thiết, có người xã giao nhưng 9 loại người Phật dạy không nên tiếp xúc dưới đây thì tuyệt đối phải tránh xa.

1. Người hứa hươu hứa vượn, đem lời nói làm trò tiêu khiển, vui đùa, thuận miệng hứa hẹn rồi không thực hiện, nói không giữ lời.
2. Người nịnh nọt, khoa môi múa mép, lời nói không thật thà, không thành tâm, khi cần thì vun vào, khi không cần thì vứt bỏ, là loại người Phật dạy không nên tiếp xúc.
3. Người hám lợi, xem hoàn cảnh điều kiện mới kết giao để đạt được mục đích, thu lợi về cho mình.
4. Người tham phú phụ bần, đối đãi với người khác mà phân biệt sang hèn, giàu thì nịnh bợ yêu thương, nghèo thì khi khi bạc đãi, không thật lòng đối đãi với người khác.
5. Người nham hiểm, lòng dạ khó lường là loại người Phật dạy nên tránh xa. Bởi thâm sâu khó đoán, thường xuyên tính kế, không biết lúc này hay lúc khác sẽ ngầm hãm hại mình để đạt được mục đích.
6. Người nhiều chuyện, ngòi lê đôi mách, thích bàn tán chuyện không phải của mình. Người như vậy sẽ dễ dàng tạo thành khoảng cách, gây thị phi, tổn hại cho người khác bằng câu chuyện chưa rõ đúng sai, tốt nhất là không nên kết giao.
7. Người bất hiếu, không trân trọng cha mẹ là người thiếu phẩm cách, thiếu đạo đức. Đó là loại người Phật khuyên không kết bạn vì cha mẹ mà còn không đối xử tốt, vậy thì có thể tốt với ai đây?
8. Người chơi bời lêu lổng, không chí thú làm ăn, là biểu hiện của việc thiếu trách nhiệm, thiếu ý thức cùng phương hướng nhân sinh, lười nhác.
9. Người không có nguyên tắc sẽ không tự trọng, quá mức khéo léo đưa đẩy làm người ta không thể tin cậy. Không kết giao với người như vậy mới có thể bảo toàn thái độ ứng xử cùng lập trường của mình.

Theo tretho.com

(Nguồn Internet)

Những câu nói nổi tiếng của Lão Tử

Lão Tử là bậc tu đạo hơn 3.000 năm trước, ông để lại nhiều câu khiến người đời và hậu thế phải nghiêng mình khâm phục, người đọc tùy hoàn cảnh mỗi lần xem lại đặc thêm ý mới, có tác dụng dẫn dắt con đường tâm linh, dẫn chứng cho ý ông nói .

Còn mình thì thích nhất câu: Biết người là trí, biết mình là sáng

* * *

1. Lo thắng người thì loạn, lo thắng mình thì bình.
2. Nếu muốn được tất cả, phải từ bỏ tất cả.
3. Hiểu người là khôn, hiểu được mình mới là khôn thật sự.
4. Nếu biết vạn vật đều thay đổi, thì bản thân không nên cố nắm giữ điều gì.
5. Ai vội vàng tiến lên phía trước đều không thể đi xa.
6. Ai muốn hiển thị mình sẽ tự làm lu mờ bản thân.
7. Ai muốn chứng thực bản thân sẽ không tự biết bản thân mình là ai.
8. Ai muốn ước chế người khác thường không tự ước chế bản thân mình.
9. Không còn sự dối chọi, ma quỷ tự tiêu tan.
10. Nếu biết nhìn vào tâm mình, anh có thể tìm thấy tất cả các câu trả lời.
11. Nhu thắng cương, tĩnh thắng động.
12. Hãy để mọi chuyện tùy kỳ tự nhiên.
13. Nếu người muốn co lại, trước hết hãy cho phép nó duỗi ra. Nếu người muốn từ bỏ, hãy cho phép nó nhảy xuất ra. Nếu người muốn có điều gì, trước hết phải cho đi thứ đó.
14. Những khởi đầu tốt đẹp thường được ngụ ý thành một đoạn kết bi thảm.
15. Chú tâm đến sự công nhận của người khác rồi người sẽ trở thành tù nhân của chính họ.
16. Nếu một người có thể nhận ra mình không thiếu thứ gì, cả thiên hạ đã thuộc về người đó.
17. Vô hình vô tướng là niềm an lạc nhất.
18. Bậc trí tuệ là người biết những gì mình không biết.
19. Khi bạn hài lòng đơn giản là chính mình, không so sánh hay cạnh tranh với ai, tất cả mọi người sẽ tôn trọng bạn.
20. Tự biết mình là người sáng suốt. Thắng được người là có sức mạnh. Thắng được mình là kiên cường.
21. Biết người là trí, biết mình là sáng.
22. Hễ còn có lòng ham muốn thì chỉ biết trước được cái hẹp hòi biểu hiện ra bên ngoài chứ không biết được cái vi diệu sâu ở bên trong.
23. Lời thành thật thì không đẹp; Lời đẹp thì không thành thật.
24. Tấm gương sáng, bụi bặm chẳng làm dơ bản được. Tinh thần trong, lòng ham muốn chẳng dính vô được.
25. Biết đủ là đủ, tức là đủ. Biết nhàn là nhàn tức là nhàn.
26. Hạnh phúc sinh ra trong đau khổ, đau khổ giấu mình trong phúc phúc.
27. Ai vâng lời liêu, hứa liêu, tất nhiên khó lòng đúng hẹn.

(Nguồn: Internet)

6 kiểu bạn bè... tốt nhất đừng nên thân thiết (Nguồn: Internet)

Bên cạnh gia đình và người thân thì trong cuộc sống của mỗi người luôn cần có những người bạn, để chia sẻ niềm vui và giúp đỡ nhau lúc khó khăn, hoạn nạn.

Dẫu biết, bản thân ai cũng có khuyết điểm nên không thể yêu cầu người khác hoàn hảo được. Nhưng có một số kiểu bạn bè tốt nhất đừng nên quá thân thiết, chỉ nên dừng lại ở mức độ xã giao, bình thường.

1. Luôn đợi thời cơ lợi dụng bạn bè

Kiểu bạn này còn được gọi là bạn “ma cà rồng”. Mục đích chính để họ tìm kiếm bạn bè là để lợi dụng, hưởng lợi. Họ chỉ xem trọng và đến với bạn khi chúng ta có tiệc “ăn chơi” gì đó. Còn nếu khi gặp khó khăn cần người khác giúp đỡ thì bạn đừng trông mong thấy mặt được những người này, họ sẽ viện mọi lý do để tránh mặt bạn.

2. Những người chỉ tìm đến bạn bè khi cần nhờ vả

Bạn ấy chẳng bao giờ hỏi han, quan tâm, chia sẻ gì, thậm chí còn giả vờ làm ngơ dù cho chúng ta rất có thiện ý kết thân. Nhưng bỗng một ngày nọ, bạn ấy lại chủ động liên lạc và tỏ vẻ thân thiết từ thờ nào để tiện việc nhờ vả từ chuyện lớn đến chuyện linh tinh nhỏ nhặt.

3. Những người luôn tìm mọi cách tránh mặt khi biết bạn gặp khó khăn

Thực ra phải nhấn mạnh rằng, kiểu bạn như thế này là những người bạn không thực sự tốt chứ không phải là những người bạn xấu. Lúc mình gặp khó khăn ai đến giúp đỡ mình được thì tốt còn không được thì thôi, đâu thể nào trách họ được, vì ai cũng có cuộc sống riêng, có những lý do riêng của họ. Miễn họ đừng lợi dụng, hãm hại mình là tốt rồi. Hãy cứ xem họ là những người bạn bình thường thôi, đừng quá thân thiết.

4. Những người chỉ muốn tìm kiếm bạn bè để được làm “thủ lĩnh”

Có thể nói những người này bị mắc hội chứng “cuồng lãnh đạo”. Không biết vì lý do gì, bạn ấy luôn muốn đứng đầu trong mọi hoàn cảnh, bạn ấy chỉ muốn tìm kiếm bạn bè như để thu nạp “đàn

em”. Khi vào chơi chung với hội này, bạn phải tuân thủ những quy định, quan trọng nhất là phải tăng bốc, đề cao bạn ấy, nếu không bạn sẽ bị tẩy chay ngay lập tức. Tốt nhất, bạn đừng nên kết thân hay gia nhập vào hội của những người bạn kiêu này, để tránh thiệt thòi, mệt mỏi và gây tổn thương cho bản thân.

5. Những người bạn có tính đồ kỵ, xấu tính

Vấn đề lớn nhất ở đây là những người bạn kiêu này luôn muốn chiến thắng chính người bạn của mình, bạn ấy luôn muốn hơn bạn trong mọi hoàn cảnh bằng mọi cách. Bạn ấy sẽ cạnh tranh về mọi vấn đề, khen ngợi một cách đầy châm chọc và mỉa mai. Bạn ấy cố gắng tìm điểm yếu để công kích chúng ta là một niềm vui. Tuy nhiên, bạn ấy cũng rất biết cách chùng mực để chúng ta không có cơ hội để bắt lỗi để nghỉ chơi. Bạn cần xem xét kỹ lưỡng tình bạn với những kiểu người thích hơn thua, tranh giành này, tuy không quá nguy hiểm, nhưng hãy để ý để tránh làm mình tổn thương.

6. Những người bạn sống “2 mặt”

Phải nói rằng đây là kiểu bạn nguy hiểm nhất. Bởi vì trước mặt bạn họ luôn tỏ ra thân thiết, quan tâm để chúng ta nghĩ họ chính là những người bạn thân để chia sẻ mọi điều trong cuộc sống, dù là nhỏ nhặt nhất. Tuy nhiên, trong lòng bạn ấy thật không xem chúng ta ra gì, mỗi khi có dịp lại ra sức xuyên tạc, nói xấu bạn với người khác. Hoặc đang thân thiết, bạn ấy sẵn sàng từ mặt không cần biết lý do, đau lòng hơn bạn ấy sẵn sàng hãm hại bạn bè để vụ lợi cho bản thân. Cảm giác bị chính người bạn mà mình nghĩ là thân thiết nhất, tin tưởng nhất phản bội thật rất kinh khủng, không dễ dàng để vượt qua cú sốc này.

(Nguồn: Internet)

CẢM TẠ

Gia đình chúng tôi xin chân thành cảm tạ:

- *- Cơ Quan Đại Diện Cao Đài Hải Ngoại.
- *- Ban Thế Đạo Hải Ngoại.
- *- Đại Đạo Thanh Niên Hội Hải Ngoại.
- *- Quý vị Lãnh Đạo tinh thần các tôn giáo tại Tiểu Bang Louisiana.
- *- Quý Chức Sắc, Chức việc các Cơ Sở Đạo Cao Đài và quý đồng đạo tại Hoa Kỳ, Canada, Úc Châu, Âu Châu và Việt Nam.
- *- Quý Huynh Tỷ Chức việc Bàn Trị Sự Nam Nữ, Ban Lễ Vụ và Đồng Nhi cùng đồng đạo tại Thánh Thất New Orleans đã tận tâm trong việc tổ chức Lễ Tang theo nghi thức tôn giáo Cao Đài cũng như tiếp đón chu đáo các phái đoàn từ xa về dự Lễ Tang.
- *- Quý vị Đại Diện Cộng Đồng và đồng hương Việt Nam tại Tiểu Bang Louisiana.
- *- Quý vị Đại Diện các Hội Đoàn Quân, Dân, Cán, Chính tại Tiểu Bang Louisiana.
- *- Quý vị Đại Diện các Đảng phái, Tổ Chức đấu tranh cho Tự Do và Nhân Quyền.
- *- Các Cơ sở Truyền Thông Báo Chí.
- *- Quý Thân bằng quyến thuộc, quý bạn hữu xa gần,

Đã điện thoại, điện tín, gửi tràng hoa phân ưu, thăm viếng, cầu nguyện và tiễn đưa linh cửu Hiền thê, Mẹ và Bà của chúng tôi là:

Nữ Chánh Trị Sự NGUYỄN HUỲNH CÚC

Thánh Thất New Orleans

Quy vị ngày 2/2/2016 (nhằm ngày 24-12- Ất Mùi)

Đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc Tang gia bối rối, nếu có điều chi sơ suất, xin Quý vị niệm tình tha thứ.

TANG GIA ĐỒNG BẢY TẠ

Chông: HT. Nguyễn Thừa Long.

Các con:

Trưởng Nam: Nguyễn Thanh Quang.

Trưởng Nữ : Nguyễn Huỳnh Anh, chồng và các con.

Út Nữ: Nguyễn Huỳnh Mai, chồng và các con.

PHÂN ƯU

Chúng tôi vô cùng thương tiếc nhận được tin buồn:

Hiền Tài Lê Hoàng Ry

Đã qui vị ngày 10 tháng 2 năm 2016 (nhằm ngày mùng 3 tháng giêng năm Bính Thân)
tại thành phố San Diego, California.

Hưởng thượng thọ 95 tuổi

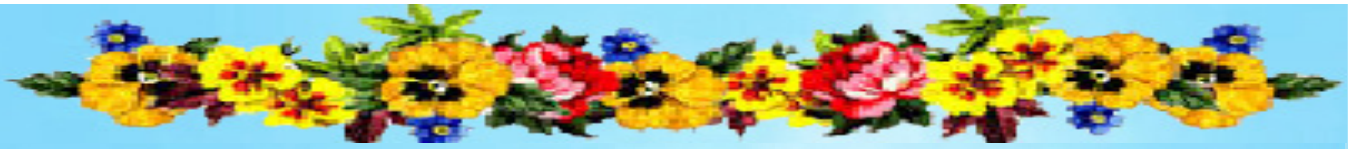
Chúng tôi thành kính phân ưu cùng Hiền Tỷ Lê Hoàng Ry và tang gia hiếu quyến .

Nguyện cầu Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu và các Đấng Thiêng Liêng ban hồng ân độ
rỗi cho hương linh Cố Hiền Tài Lê Hoàng Ry sớm được trở về cõi Thiêng Liêng Hằng
Sống.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Ban Thế Đạo Hải Ngoại & Tập San Thế Đạo
Ban Thế Đạo Nam CA - Ban Thế Đạo Bắc CA
Ban Thế Đạo Texas - Ban Thế Đạo Úc Châu
Các Đại Diện BTĐHN @ các bang tại Hoa Kỳ
Ban Đại Diện BTĐHN @ Canada, @ Pháp, và @ Đức

PHÂN ƯU

Vô cùng thương tiếc nhận được tin buồn

Đạo Hữu Phan Thị Bạch Uyên

Là Cháu của Hiền Tỷ Cựu Thông Sự ĐỖ THỊ NHỚ

Là Út nữ của Đạo Hữu PHAN VĂN TRANH và Nữ Chánh Tri Sự ĐỖ THỊ INH
đang từng sự tại Thánh Thất Cao Đài Houston, Texas

Đã qui vị lúc 5 giờ 25 phút chiều ngày 19 - 02 - 2016 nhằm ngày 12 - 1 năm Bính Thân .
Tại tư gia thuộc thành phố Houston, Texas, USA.

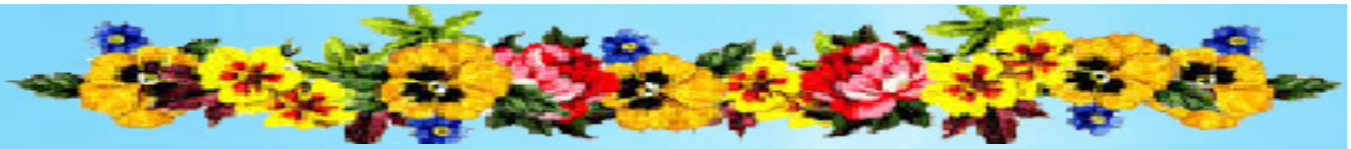
Hưởng dương 34 tuổi

Chúng tôi thành kính phân ưu cùng
Hiền Huynh PHAN VĂN TRANH và Hiền Tỷ CTS ĐỖ THỊ INH
cùng Hiền Tỷ Cựu TS ĐỖ THỊ NHỚ và tang gia hiếu quyến

Nguyện cầu Đức Chí Tôn , Đức Phật Mẫu cùng các Đấng Thiêng Liêng độ rỗi hương linh
Cố Đạo hữu PHAN THỊ BẠCH UYÊN sớm được trở về cõi Thiêng Liêng Hằng Sống .

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Ban Tri Sự Hương Đạo Atlanta, Thánh Thất Cao Đài Georgia .
Ban Nhạc, Lễ , Đồng Nhi thuộc Thánh Thất Georgia .
Đồng Đạo Cao Đài Thánh Thất Georgia

PHÂN ƯU

Vô cùng thương tiếc nhận được tin buồn:

Út nữ của HTDP PHAN VĂN TRANH và Nữ Chánh Tri Sự ĐỖ THỊ INH (HTDP)
đang tòng sự tại Thánh Thất Cao Đài Houston, Texas là:

Đạo Hữu Phan Thị Bạch Uyên

Đã qui vị lúc 5 giờ 25 phút chiều ngày 19 - 02 - 2016 nhằm ngày 12 - 1
năm Bính Thân, tại tư gia thuộc thành phố Houston, Texas, USA.

Hưởng dương 34 tuổi

Chúng tôi thành kính phân ưu cùng
Hiền Huynh HTDP PHAN VĂN TRANH và Hiền Tỷ CTS ĐỖ THỊ INH (HTDP)
và tang gia hiếu quyến

Nguyện cầu Đức Chí Tôn, Đức Phật Mẫu cùng các Đấng Thiêng Liêng độ rỗi hương linh
Cố Đạo hữu PHAN THỊ BẠCH UYÊN sớm được trở về cõi Thiêng Liêng Hằng Sống.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Ban Thế Đạo Hải Ngoại & Tập San Thế Đạo
Ban Thế Đạo Nam CA - Ban Thế Đạo Bắc CA
Ban Thế Đạo Texas - Ban Thế Đạo Úc Châu
Các Đại Diện BTĐHN @ các bang tại Hoa Kỳ
Ban Đại Diện BTĐHN @ Canada, @ Pháp, và @ Đức